

Bilag 1

Praksis for boliganvisning af flygtninge med familiesammenføring og unge, der fylder 18 år

Socialforvaltningens boligsociale anvisning har ansvaret for at finde permanente boliger til de flygtninge, som boligplaceres i København af Udlændingestyrelsen.

Lovens rammer vedr. kommunens forpligtelser

Nyankomne flygtninges ret til en bolig er beskrevet i integrationslovens § 12. Kommunen skal finde en permanent bolig, når det er muligt. Indtil det er muligt at finde en ledig bolig, kan flygtninge indkvarteres i midlertidige boliger, hvor de alene betaler en opholdsbetaling, der fastsættes af ministeriet.

Det fremgår af informationsbrev til kommunerne udsendt af det daværende Ministerium for Udlændinge, Integration og Bolig den 25. oktober 2016¹, at kommunerne alene har pligt til at anvise den første permanente bolig. Hvis flygtningens boligbehov efterfølgende ændrer sig, er kommunen ikke forpligtet til at anvise en ny bolig. Hvis flygtningen f.eks. pga. familiesammenføring eller flytning til anden kommune får behov for en ny bolig, har kommunen ikke pligt til at anvise en bolig. Om flygtningen herefter kan anvises til en bolig afhænger så af de retningslinjer for boligsocial anvisning, som findes i den enkelte kommune.

Kravet om, at boligen skal være permanent, indebærer også, at kommunen skal vurdere, at flygtningen har økonomi til at betale den pågældende bolig.

Det kan udledes følgende principper af disse overordnede regler:

- Kommunen skal tilbyde 1. permanente bolig, men der er ikke særlige tidskrav for, hvornår boligen skal være fundet.
- Boligen skal passe til flygtningens betalingsevne.
- Hvis flygtningens boligforhold ændrer sig efter 1. boligtilbud, må flygtningen som udgangspunkt selv løse sit boligproblem.

Borgerrepræsentationen har desuden i forbindelse med overførselssagen i 2016 besluttet, at anvisningen af boliger til flygtninge ikke må medføre længere ventetider for borgere, som er indstillet til boligsocial anvisning. Derfor vurderes en given ledig

¹ <http://uim.dk/filer/integration/informationsbrev-om-boligplacering-af-flygtninge.pdf>

02-01-2017

Sagsnr.
2017-0112334

Dokumentnr.
2017-0112334-1

Sagsbehandler
Susan Fiil Præstegaard

Voksne

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Telefon
5170 7155

E-mail
PA07@SOF.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

www.kk.dk

bolig altid i forhold til boligsøgende, som opfylder den boligsociale kriterier, før en flygtning kan komme i betragtning.

Flygtninge, som er boligplaceret i København af Udlændingestyrelsen, får integrationsprogram i København. Hvis flygtningene ønsker at flytte til anden kommune, skal tilflytningskommunen acceptere at overtage flygtningens integrationsprogram. Dette sker typisk kun, hvis flygtningen har fået arbejde i kommunen og har for lang afstand til at kunne pendle. Hvis flygtningen alligevel flytter, bortfalder integrationsprogrammet.

Det er ikke afklaret, hvad der sker, hvis en flygtning opnår familiesammenføring, mens vedkommende har ophold i midlertidig bolig.

Det er ligeledes ikke afklaret, om unge, der i ventetiden på en varig bolig fylder 18 år, skal tilbydes selvstændig bolig.

CfP og BCV vil nu fastlægge praksis for anvisning i disse tilfælde, således at der ikke i Socialforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen opstår tvivl om, hvordan flygtninge med boligbehov behandles i kommunen. Praksis vil så vidt muligt følge den nuværende praksis for anvisning af borgere med akutte boligsociale problemer. Praksis vil også fortsat følge princippet om, at anvisning af boliger til flygtninge ikke må påvirke ventetiden for ansøgere til boligsocial anvisning.

Boliganvisning i København

Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune har vedtaget to overordnede principper vedr. anvisning af flygtninge:

- Anvisningen af flygtninge må ikke påvirke den almindelige boligsociale anvisning.
- Flygtninge skal så vidt muligt udflytte fra de midlertidige boliger indenfor 6 måneder.

Princippet om, at anvisningen ikke må påvirke boligsocial anvisning får den konsekvens, at det vil være meget vanskeligt at anvise de husstandstyper blandt flygtninge, som har samme betalingsevne, som boliganvisningens målgrupper. Princippet betyder, at boligerne altid først vurderes i forhold til boliganvisningens normale målgrupper. I nogle husstandstyper vil der altid være ansøgere i anvisningen, f.eks. unge enlige med lav betalingsevne.

Det har bl.a. derfor indtil videre alene været muligt at overholde 6 måneders princippet i forhold til familier, der har 2 forsørgere, eller familier, der har et netværksanbragt barn. I sidstnævnte tilfælde

betyder ydelser til forsørgelse af dette barn, at betalingsevnen i forhold til husleje forbedres markant.

Fra 1. januar 2017 blev de første flygtninge anvist til deleboliger. Målgruppen for deleboliger er enlige, som ikke har ægtefælle eller børn, de kan søge familiesammenføring med.

Der vil være en restgruppe, som det er vanskeligt at finde bolig til. Denne gruppe vil bestå af enlige forsørgere og enlige med ægtefælle og/eller børn, som der kan søges familiesammenføring med. Som udgangspunkt er der to muligheder for, at disse husstande kan få en bolig:

- De kan komme i arbejde og via indtægten få bedre betalingsevne.
- De kan få familiesammenføring og derved blive to forsørgere i husstanden.

Normalt anviser kommunen ikke børn over 18 år til en bolig sammen med deres forældre, når der anvises boliger til familier med akutte boligsociale problemer. Børn over 18 år vurderes selvstændigt og anvises i stedet til egen bolig, hvis de har et akut boligsocialt behov. Unge, der fylder 18 år, ville kunne bidrage til husstandens samlede økonomi, men de almene boligorganisationer accepterer alene anvisning af flere voksne, der er i samliv eller i ægteskab. Det skyldes, at man i et samliv har en fælles forpligtelse i forhold til at bidrage til huslejen. Børn over 18 år skal have en mulighed for at flytte hjemmefra uden at deres forældre risikerer udsættelse. Herudover vil den unges bidrag til husleje være begrænset, idet den unge alene vil modtage hjemmeboende takst i forhold til forsørgelsesydelse, også efter vedkommende har fyldt 18 år.

Hvis der kunne laves en aftale med de almene boligorganisationer om at anvise de over 18-årige med deres forældre, skal man være opmærksom på, at det giver en væsentlig usikkerhed i forhold til fastholdelse af boligen for resten af familien. Den 18-årige vil ikke have en formel pligt til at blive boende med familien, men familiens økonomi kan være afhængig af dette.

Flere unge flygtninge, som er medlemmer af større børnefamilier, er fyldt 18 år under deres ophold på Ottiliavej, og deres retsstilling i forhold til anvisning af bolig bør derfor afklares.

Muligheder for familiesammenføring

Reglerne for familiesammenføring varierer efter opholdsgrundlaget hos den herboende flygtning. Hvis herboende alene har beskyttelsesstatus (ca. 39 % af de modtagne flygtningene) kan der først søges familiesammenføring, når herboende har fået forlænget sin

opholdstilladelse efter 3 år. Ventetiden for familiesammenføring er dermed reelt 3 års ophold + sagsbehandlingstid for forlængelsessag + sagsbehandlingstid for familiesammenføringssag. Der er formentlig tale om, at familiesammenføringen først realiseres efter ca. 4 år.

Hvis herboende har konventionsstatus, kan der søges familiesammenføring med det samme.

I januar 2017 havde i alt 47 flygtninge ud af 121 har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, som først giver mulighed for at søge familiesammenføring efter 3 år. Der var tale om 25 voksne og 22 børn. Socialforvaltningen har endnu ikke kendskab til hvor mange af de øvrige flygtninge, der har indgivet ansøgning om evt. familiesammenføring.

Herudover kan uledsagede mindreårige flygtninge, der typisk aktuelt er anbragt i netværkspleje hos medfølgende slægtninge, opnå familiesammenføring med deres forældre. I disse sager kan der være den særlige problemstilling, at netværksanbringelsen og økonomi knyttet til denne har ført til, at slægtningene og den uledsagede hurtigt har kunnet tilbydes permanent bolig udenfor Ottiliavej. Hvis anbringelsen ophæves, når den unge får sine forældre til landet, kan netværksfamilien miste mulighed for at fastholde den anviste bolig.

Forslag til praksis for boliganvisning i forhold til familiesammenføring

CfP og BCV har følgende forslag til praksis for anvisning i forbindelse med familiesammenføring:

- Hvis der sker familiesammenføring efter udflytning til permanent bolig, skal den samlede husstand selv løse evt. boligproblematik. Eneste undtagelse vil være, hvis familien opfylder de boligsociale kriterier og derved er i målgruppen for almindelig boligsocial anvisning.
- Hvis der sker familiesammenføring under flygtningens ophold i midlertidig bolig (herunder på Ottiliavej), finder boliganvisningen en bolig, der passer til familiens samlede økonomi og størrelse – dermed også til de familiesammenførte medlemmer. Der tages dermed udgangspunkt i den husstand, som flygtninge er del af på anvisningstidspunktet. Dette er en fordel for flygtningen, men det er også en fordel for kommunen i forhold til at kunne tilbyde en permanent bolig i de tilfælde, hvor herboende flygtning ikke er kommet i arbejde. Det skyldes, at kommunen har meget vanskeligt ved at anvise en bolig til enlige flygtninge, som ikke er i målgruppen for deleboliger. Disse vil få meget lang ventetid i midlertidig bolig, som medfører en udgift for kommunen. Hvis

de opnår familiesammenføring med en ægtefælle, vil kommunen have bedre mulighed for anvisning, fordi deres samlede betalingsevne bliver højere. Derved bliver en hurtigere udflytning fra Ottiliavej mulig.

- Hvis der sker familiesammenføring til uledsagede mindreårige flygtninge, anvises en bolig til den samlede familie. Hvis en netværksfamilie som led i ophævelsen af en sådan anbringelse får økonomiske vanskeligheder i forhold til at fastholde boligen, vil en anvisning af bolig til netværksfamilien afhænge af de boligsociale kriterier. I denne forbindelse tillægges det dog samtidig vægt, at en tilflytningskommune kan afvise at overtage familiens integrationsprogram, hvis ikke de har arbejde eller uddannelse i tilflytningskommunen.

Det fremgår i øvrigt af informationsbrevet fra ministeriet, at såfremt flygtningen ikke ønsker at tage imod kommunens tilbud om permanent bolig, skal kommunen ikke give yderligere tilbud. Deleboliger er en permanent boligform.

Hvis flygtningen selv finder permanent bolig i ventetiden, kan kommunen træffe afgørelse om, at flygtningen ikke skal tilbydes en bolig af kommunen.

Flygtningene vil fortsat alene få tilbudt boliger, som der ikke har været behov for til ansøgere i den boligsociale anvisning.

Forslag til praksis for boliganvisning af unge, der fylder 18 år i midlertidig bolig

CfP og BCV foreslår, at den nuværende praksis, hvor unge, der fylder 18 år, udgør egen husstand og anvises selvstændig bolig, fastholdes i forhold til flygtninge. Dermed sidestilles danske unge med akut boligsocialt behov og flygtninge.

Samtidig kan unge flygtninge, der fylder 18 år typisk anvises til en delebolig. Selvstændig anvisning af disse unge kan bidrage til at sikre, at det bliver lettere at finde en bolig til resten af deres familie. Da integrationsydelsen er konstant uanset antallet af børn i husstanden, vil det ofte være vanskeligt at finde en varig bolig til større børnefamilier, hvis ikke forsørgerne er i arbejde.

Flygtninge tilbydes alene deleboliger, som der ikke har været behov for i forhold til unge i målgruppen for boligsocial anvisning eller i afdelinger, hvor det som følge af udlejningsaftalen ikke er muligt at oprette deleboliger for unge.